

Projekt

z dnia 14 września 2020 r.; zgłoszony przez Prezydenta
Miasta Bolesławiec; Druk Nr/2020a

**UCHWAŁA Nr
Rady Miasta Bolesławiec**

z dnia 2020 r.

w sprawie nadania nazwy "ulica Generała Józefa Hallera" na terenie miasta Bolesławiec

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378),-

**Rada Miasta Bolesławiec
uchwala, co następuje:**

§ 1.

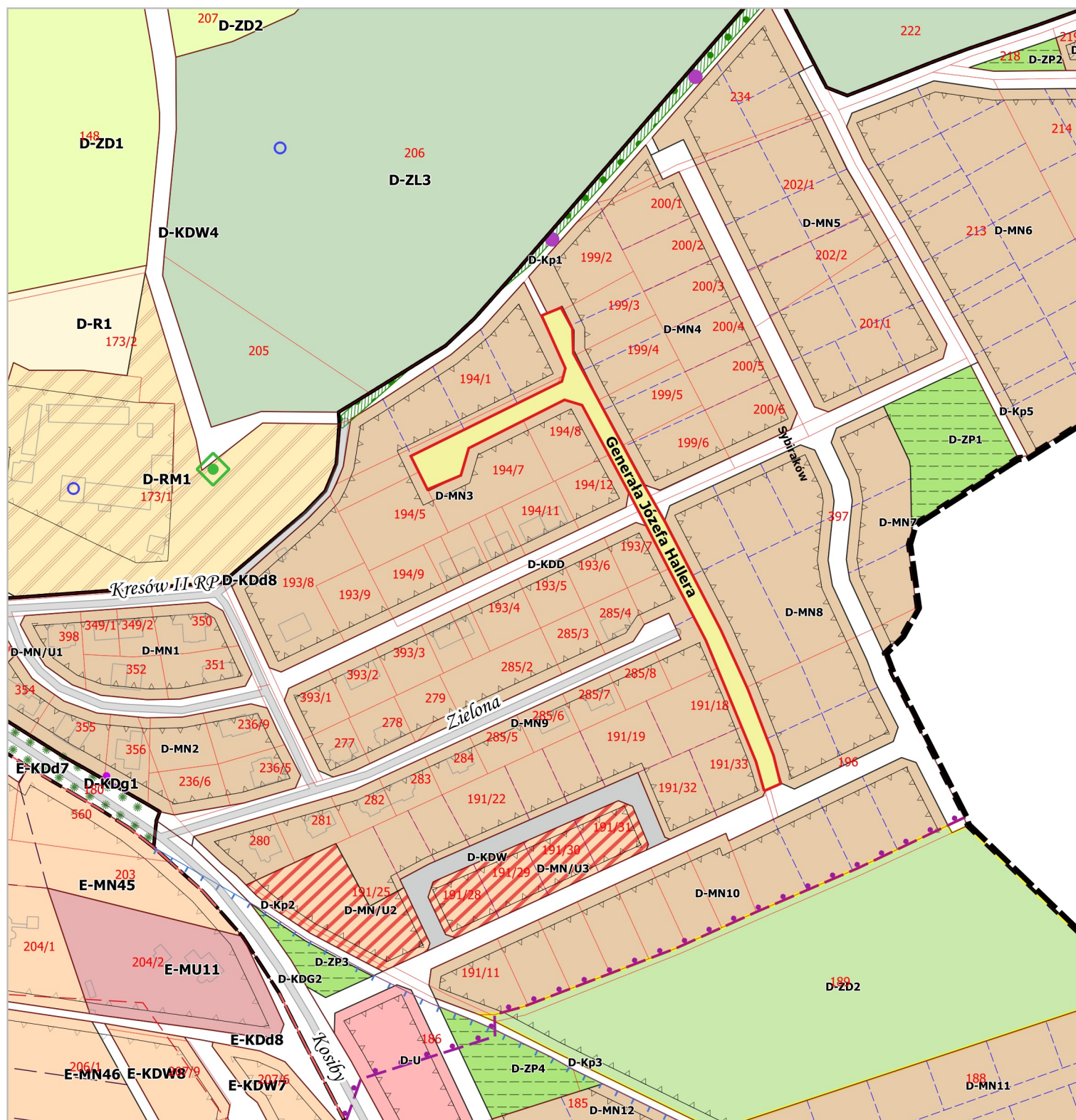
1. Nowo utworzonej ulicy położonej w południowo-wschodniej części miasta Bolesławiec, składającej się z działek o numerach: 194/16, 194/6 oraz z części działek o numerach: 195, 196, 397, 199/7, 199/1, 194/1, 194/14 w obrębie nr 0014 miasta Bolesławiec nadaje się nazwę :

"ul. Generała Józefa Hallera"

2. Przebieg i granice ulicy wymienionej w ust. 1 oznaczono na mapie, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Bolesławiec.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

UZASADNIENIE

Nowo powstała ulica, zlokalizowana jest w południowo-wschodniej części miasta Bolesławiec, w rejonie ulic Kresów II RP, Bronisława Kosiby oraz Zielonej w obrębie nr 0014 miasta Bolesławiec. **"Ulica Generała Józefa Hallera"** składać się będzie z działek o numerach: 194/16, 194/6 oraz z części działek o numerach: 195, 196, 397, 199/7, 199/1, 194/1, 194/14 w obrębie nr 0014 miasta Bolesławiec, będących własnością Gminy Miejskiej Bolesławiec, osób fizycznych oraz w użytkowaniu wieczystym osoby prawnej.

W miejscowym planie zagospodarowania miasta Bolesławiec, ww. działki przeznaczone są pod teren dróg publicznych - ulice klasy dojazdowej (symbol z planu (D-KDD)).

Propozycja nadania nazwy dla nowo powstałej ulicy związana jest z rozbudową osiedla mieszkaniowego oraz koniecznością nadawania numerów porządkowych dla nowo wybudowanych nieruchomości.

General Józef Haller urodził się w 1873 roku jako trzecie z sześciorga dzieci ziemianina, potomka Jana Hallera, właściciela pierwszej w Polsce drukarni z XVI wieku. Jego dziadek był kapitanem w powstaniu listopadowym, a ojciec brał udział w powstaniu styczniowym. Przyszły dowódca Błękitnej Armii spędził dzieciństwo w rodzinnym majątku Jurczyce pod Krakowem. Od 1882 roku rodzina mieszkała we Lwowie, gdzie młody Józef skończył gimnazjum. Studiował na Wydziale Artylerii Akademii Technicznej w Wiedniu, a po studiach, w 1895 roku rozpoczął służbę w armii austro-węgierskiej w stopniu podporucznika. W 1908 roku odszedł z wojska w stopniu kapitana, po czym pracował społecznie w ruchu spółdzielczym i prowadził szkolenia wojskowe młodzieży z Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, a także zajmował się nadawaniem polskich cech skautingowi i przekształcaniem go w harcerstwo.

Po wybuchu I wojny światowej Józef Haller był współorganizatorem Legionów Polskich u boku armii Austro-Węgier. Objął dowództwo 3. Pułku Legionów w stopniu pułkownika. Jego oddziały walczyły między innymi z Rosjanami na Huculszczyźnie i w Bukowinie Północnej. W lipcu 1916 roku objął dowództwo II Brygady Legionów, która weszła w skład Polskiego Korpusu Posiłkowego. Na znak protestu przeciw postanowieniom traktatu brzeskiego, w marcu 1918 roku przebił się wraz z II Brygadą przez front i połączył jej siły z polskimi formacjami w Rosji. Objął dowództwo II Korpusu Polskiego na Ukrainie i otrzymał nominację generalską.

II Korpus został jednak rozбитý przez Niemców w bitwie pod Kaniowem w maju 1918 roku, a jego niedobitki przedzierały się następnie przez rewolucyjną Rosję do Murmańska, skąd także Haller dotarł do Francji. W lipcu 1918 roku wszedł w skład Komitetu Narodowego Polski i został mianowany dowódcą tworzonej we Francji armii polskiej. Stanowili ją ochotnicy spośród jeńców wojennych oraz Polonii francuskiej, amerykańskiej i kanadyjskiej. Z racji niebieskich mundurów formację tę nazwano Błękitną Armią. Jesienią 1918 roku brała ona udział w walkach z Niemcami w Wogezach i Szampanii. Błękitna Armia wiosną 1919 roku, gdy przenoszono ją do Polski, liczyła około 68 tysięcy żołnierzy. Haller objął dowództwo Frontu Pomorskiego i w tej roli w lutym 1920 roku dokonał symbolicznych zaślubin Polski z Bałtykiem. W wojnie z bolszewikami dowodził Frontem Północnym.

Po wojnie Haller przewodniczył Związkowi Harcerstwa Polskiego i pełnił funkcję prezesa Polskiego Czerwonego Krzyża. W latach 1922-1923 był posłem na Sejm z ramienia Chrześcijańskiego Związku Jedności Narodowej. W maju 1926 roku Haller potępił zamach Piłsudskiego i został przeniesiony w stan spoczynku. Od roku 1936 do 1939 był współorganizatorem opozycyjnego Frontu Morges i kierował chadeckim Stronnictwem Pracy. Po II

wojnie światowej osiadł w Wielkiej Brytanii i tam zmarł w czerwcu 1960 roku. Jego prochy sprowadzono do Polski w roku 1993.

Źródło: wg opracowania - prof. Wojciecha Roszkowskiego

JP/JP